

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

TEATR „ODEON” DZIŚ W SOBOTĘ 20 LUTEGO — UROCZYSTA PREMIERA I WIELKIE ŚWIĘTO POLSKIEJ TWÓRCZOŚCI FILMOWEJ.

HISTORIA DUSZY
DZIEWCZĘCEJ

I W O N K A
JADWIGA SMOSARSKA

Erotyczny dramat współczesny w 10-ciu wielkich aktach z prologiem. W roli tytułowej

Szczegół w ogłoszeniach i jurzejszym ogłoszeniu.

Dziś w sobotę początek o godzinie 4-ej po południu.

Życie w morzu

Staraniem Stow. Kupców Polskich w Częstochowie, w niedzielę, dn. 21 lutego o godz. 4 m. 30 po poł. w sali Gimn. Państw. im. H. Sienkiewicza asystent Uniwers. Jagiellońskiego

Dr. ZYGMUNT GRODZIŃSKI

wyglasi ODCZYT na temat Życie w morzu ilustr. obrazami świetlnymi. — Wejście 1 zł. dla młodzieży szkolnej 30 gr.

Absolutyzm we Włoszech

W ostatnich swoich wystąpieniach premier włoski p. Mussolini złożył dwa ciekawe oświadczenia. W pierwszym mówił on o „dwóch milionach młodzieży włoskiej, która gotowa jest na pierwsze jego wezwanie stanąć jak jeden mąż i iść na bój, jeżeli tego wymagać będą interesy i honor Włoch”. Następnym razem w tonie „bardziej pokojowym” mówił, że najbliższe pięć lub dziesięć lat w życiu narodów cywilizowanych będą miały znaczenie decydujące.

Premier włoski, jak wiadomo, jest usposobiony sceptycznie względem Ligi narodów i Locarno i nie widzi w nich zabezpieczenia przyszłości. Jednakże, mówiąc o ciemnej i niebezpiecznej przyszłości, Mussolini natychmiast przeszedł do spraw wewnętrznych włoskich i wzywał ludność państwa, aby nie traciła sił swoich i środków na bezsensowną walkę klas, tak, aby w końcu tego pięciu czy dziesięciolecia naród włoski nie był bezsilnym parajsem.

Parlament włoski odpoczywa. Wacacje jego potrwają podobno ze dwa miesiące. Przed wakacjami świątecznymi rozeszła się pogłoska, że cały ustroj parlamentarny będzie skasowany i obie izby zastąpione przez jakąś instytucję doradczą w kwestjach prawodawczych. Ale już teraz widać, że do tego nie dojdzie. Izba deputowanych, w której „dyscyplinowana większość” próbuje wszystkie projekty Mussoliniego nie jest zadowolona, ani przestraszona. Również pogłoski o rozwiązaniu Izby i rozpisanie nowych wyborów dla zgnębienia opozycji awenturyjskiej okazały się bezpodstawne. Przed 1927 rokiem nie należy się spodziewać nowych wyborów.

A tymczasem rząd zastawia się przy czynnej kadłubowej izbie deputowanych przeprowadza całemi serjami różne ustawy, walące dawny gmach ustroju państwowego w oddzielnych jego częściach.

Przeprowadzono ustawę biurokratyzującą instytucje samorządowe; z wyjątkiem większych ośrodków miejskich wprowadzono zamiast syndykatów z wyborów i „consiglieri” mianowanych przez rząd „podestą” i ich asesorów. Skasowano specjalną policję miejską, która była uzależniona od władz samorządowych. Pozostaje tylko jedna policja państwowa, podległa władzom politycznym.

Na porządku dziennym jest kwestia walki z przestępczością, szczególnie z jej najgroźniejszymi formami. W związku z tem stery rządzące wysuwają projekt przywrócenia najsurowszych kar, a więc bantacji do miejsc „pustych” i kary śmierci. Osobliwie zajmując się ni misterjum sprawiedliwości projektem walki z recydywistami, fałszerzami, oszustami i bandytami.

Jednocześnie jest mowa o zniesieniu skomplikowanego aparatu sądów przy sędziach i zastąpieniu ich przez sądy „szefenów”, o ograniczeniu jawności obrad sądowych i t. p.

Biurokratyza i centralizacja są forsowane usilnie we wszystkich dziedzinach życia. Prawa „społeczeństwa” są jawnie i ostro ograniczane na rzecz władzy i jej organów. Wszystko to razem stanowi jakby renesans oświeczonego absolutyzmu.

Eksperymenty Mussoliniego interesują nie tylko Włochy. Sam „duce” i

jego pomocnicy w ostatnich czasach wciąż podkreślają, że we Włoszech dokonywane są doświadczenia na wielką skalę w kierunku budowy państwa na nowych zasadach, ale dodają, że do świadczenie to uwzględnić specjalnie warunki włoskie i może w innych okolicznościach być zupełnie zawodnym.

M. N.

Zgon ś. p. Arcybiskupa Cieplaka

Warszawa. Poseł polski w Waszyngtonie nadesłał do rządu depeszę, powiadamiającą o zgonie ś. p. arcybiskupa Cieplaka, nowomianowanego arcybiskupa archidiecezji wileńskiej. Arcybiskup Cieplak wybrał się właśnie w drogę powrotną dla objęcia swej archidiecezji.

ci z rąk sowieckich, które sięgnęły po niego za spełnianie jego obowiązku.

Nazwisko to łączy się ściśle z dziejami kościoła katolickiego w jego ciężkich chwilach, kiedy to bolszewizm, tępili kapłanów i męczył Polaków pod jarzmem sowiektów pozostających. Jeszcze pamiętamy haniebny proces moskiewski, kiedy to 26 marca 1923 r. ks. arcybiskup Cieplak i ks. prałat Butkiewicz skazani zostali na karę śmierci. Pamiętamy, jak z tą tego procesu wystąpiła szlachetna, nieugięta postać polskiego kapłana, który mimo widma śmierci, ze swego stanowiska nie zszedł. Jak wiadomo, dzięki interwencji rządów państw europejskich ks. arcybiskup Cieplak został uratowany i wrócił do ukochanej przez siebie Ojczyzny, witany przez cały naród z najwyższą radością.

Trudno nie wspomnieć, jak przybywającego do Rzymu ks. Cieplaka papież ujął w ramiona i łkając, przycisnął go do swojej piersi.

Przez szereg ostatnich miesięcy ks. arcybiskup Cieplak bawił w Stanach Zjednoczonych celem zapoznania się z potrzebami duchowymi naszych rodaków za oceanem. I tu był ś. p. arcybiskup witany z niebывалым entuzjazmem. W Chicago powitał go oficjalnie biskup Hohana, liczni delegaci duchowieństwa, organizacje świeckie i nieprzebrane tłumy publiczności.

I oto tak niespodziewanie, śmierć nam wydarła jednego z najpiętszych synów Ojczyzny i męczennika za wiarę katolicką.

Hołd jego nieśmiertelnej pamięci!

Wileński arcybiskup ks. Jan Cieplak urodził się 17 sierpnia 1857 w Dąbrowie Górniczej. W roku 1878 otrzymał święcenia kapłańskie — w roku 1882 został mianowany profesorem akademii katolickiej w Petersburgu. W siedem lat później obejmuje stanowisko kanonika kapituły kieleckiej, a w 1908 zostaje biskupem tytularnym i sutraganem mohylewskim. W tym to roku otrzymał tytułarną godność arcybiskupa mohylewskiego z siedzibą w Petersburgu.

Od roku 1919 do chwili skazania na śmierć w Moskwie, administrował archidiecezją mohylewską. Po uwolnieniu udaje się do Rzymu. W roku ubiegłym mianowany został arcybiskupem i metropolitą wileńskim.

ków drożynianych, postanowili urządzać w ub. niedzielę zgromadzenie na Placu Zgody.

Ponieważ zachodziło przypuszczenie ze komunistów będą starali się wykorzystać sytuację dla swoich celów, policja

paryska zabroniła urzędzenia zebrania.

Pomimo jednak wszystko, o oznaczonej godzinie rozpoczęły się zbierać grupki urzędników, które po upływie pół godziny zapełniły cały plac. Ilość uczestników zgromadzenia wynosiła około 2000 ludzi.

Niebawem też na trybunie wystąpił sekretarz generalny p. Laurent, którego przemówienie przysłuchiwało się z wielkim zainteresowaniem. Po upływie pewnego czasu policja zażądała od zgromadzonych rozścięcia się do domu. Część urzędników usłuchała rozkazu, część natomiast pozostała na Placu Concorde.

Kiedy zdawało się, że sytuacja została nie zażegnana, nagle od ulicy de Rivoli wyłoniła się grupa młodych ludzi, którzy starali się przedostać na plac. Natrąwszy na opór policji, zaczęli ją obrzucać kulami ze śniegu i kamieniami.

Policja widząc, że sytuacja zaczyna się zaostrzać, przystąpiła do rozprężania tłumów i do aresztowania przewodników. Zastosowanie tego środka miało swój dobry skutek, albowiem zgromadzeni po upływie pewnego czasu wśród krzyków i nieopisanego hałasu opuścili plac i rozeszli się do domów.

TELEGRAMY

Francja zredukuje wojska w Nadrenji

Londyn. Dyplomatyczny korespondent „Telegraphu” twierdzi, że Francja gotowa jest zredukować garnizon wojsk w Nadrenji wzamian za zgodę Anglii na uzyskanie przez Polskę miejsca w Radzie. „Manchester Guardian” podaje in extenso rezolucję polskiego stowarzyszenia Ligi Narodów.

Sensacyjne pogłoski o decyzji Brianda

Londyn. „Tribune” dowiadyuje się, że doszło do porozumienia w sprawie Rady Ligi Narodów. Briand miał się zgodzić na cofnięcie żądania przyjęcia Polski do Rady jednocześnie z Niemcami oraz na przesunięcie sprawy powiększenia Rady do wrześniowej sesji. Porozumienie to ma zadawać Niemcy, które nie sprzeciwiają się reorganizacji po wstąpieniu do Ligi i za ich zgodą. Wielką wagę przypisują od powiedzi, jakiejkolwiek Chamberlain w Izbie Gmin w odpowiedzi na żądanie Kanady. Podobno Niemcy nie sprzeciwiają się przyjęciu Kanady do Rady i jeżeli zostanie ona przyjęta, Niemcy prawdopodobnie przeproszą swe zastrzeżenia co do Polski.

„Tribune” dowiadyuje się również, że podobno Japonia wyraźnie się oświadczyła przeciw przyjęciu na najbliższym posiedzeniu innych członków Rady po za Niemcami.

Cześć protestują.

Berlin. Jak donosi „Tägliche Rundschau”, poseł czeskosłowacki w Berlinie złożył w urzędzie spraw zagranicznych protest z powodu przemówienia bawarskiego premiera, w którym to oświadczenie znajduje się ustęp o niemieckiej

Fotografia nasza przedstawia J. E. ks. Arcybiskupa Cieplaka w Paryżu, gdzie zatrzymał się w podróży do Ameryki i był owacyjnie witany. Ś. p. ks. Arcybiskup nie przypuszczał wówczas, iż nie powróci już z Ameryki do ukochanej przesieli Ojczyzny — Polski, dia której tyle w Bolszewji wycierpiał.

Jeszcze nie umilkły żałobne dźwięki dzwonów nad trumną Prymasa Polski, a oto nadeszła bolesna wieść o zgonie męczennika za wiarę katolicką ś. p. Arcybiskupa Cieplaka, znanego naszej Częstochowie ze swej bytności na Jasnej Górze zaraz po powrocie z Rosji bolszewickiej.

Na obczyźnie zmarł ks. arcybiskup Jan Cieplak, po przebyciu ciężkiej choroby płuc, jakiej się niedawno nabawił. Zmarły najwybitniejszy z księży kościoła, wydarty został cudem śmierci.

Demonstracje urzędników paryskich

Urzednicy paryscy niezadowoleni z dotychczasowych swoich plac i dodat-

